

ZPĚVNÍK

Letní tábor Javorek

Červenec 2004

MODRÁ

G D C D
Modrá je planeta, kde můžeme žít
G D C D
modrá je voda, kterou musíme pít,
G D C D
modrá je obloha, když odejde mrak,
F C G
modrá je dobrá, už je to tak.
G D C D
Modrá je Milka ta naše kráva,
G D C D
modrá je prej v Americe tráva,
G D C D
modrá je údajně i polární liška,
D F C G
senzačně modrá je moje vojenská knížka.
C G
R: Jako nálada když zahrajou poslední kus,
F C F G
modrá je naděje láska i moje blues,
C G
je to barva, kterou mám prostě rád,
F C G
modrá je dobrá, už je to tak.

Modrá je raketa – ta moje holka,
modrá je vzpomínka na Míkyho Volka,
velká rána je modrej přeliv,
modrý voko má i černej šerif.

ŽÍŽALÍČKY

Sláva nám, sláva nám, my jsme ňáci kabrňáci,
sláva nám, sláva nám, my jsme ňáci kosové.
Ve dne spíme, v noci bdíme, zbytek času soutěžíme,
sláva nám, sláva nám, my jsme ňáci kosové.

Sláva nám, sláva nám, sláva nám a žížaličkám,
sláva nám, sláva nám, sláva nám a žížalám.
Žížala je prima zvíře, když neprší, tak je v díře,
Sláva nám, sláva nám, sláva nám a žížalám.

PODZIMNÍ ZPRÁVA

C

Nedej se opít vzduchem léta,

Dmi

když větrem vůně roznáší,

G

obláček v oblak slunce splétá,

(F) C

/:zprávu nám listí přináší.:/

Tu zprávu lesům, vodám, stráním,

jak mají létu sbohem dát,

všem dobrým lidem aspoň přání,

/:nechat si jen o létu zdát.:/

Já malíř podzim jsem tu zpátky,

v korunách stromů plátno mám,

já musím spěchat, čas mám krátký,

/:než řekne zima "jsem tu pán".:/

"Jsem tu pán", řekne zima bílá,

"konec je s malováním tvým,

z barev tvých jenom špína zbývá,

/:tvá plátna sněhem rozpíjím.":/

MRAVENČÍ UKOLÉBAVKA

C G a G C F G G7

/:Slunce šlo spát za hromádku klád, na nebi hvězdy klíčí.

C G a G C F G C

Už nepracuj, mravenečku můj, schovej se do jehličí.:/

C d e F C d a G

Máš nožičky uběhané, den byl tak těžký.

C d e F C F C

Pojď lůžko máš odestlané v plátku od macešky.

C G a G C Fmaj7 GG7

Spinká a sní mravenec lesní v hromádce u kapradí.

C G a G C Fmaj7 G C

Nespinká sám, s maminkou je tam, tykadlama ho hladí.

C G A G C Fmaj7 G C

Lá lá lá

Máš nožičky

Spinká a sní

Lá lá lá ...

NÁMĚŠŤ

C Ami Dmi G
/: Krásný je vzduch, krásnější je moře, :/
C(Dmi) Ami(G) C G7 C
/::Co je nejkrásnější?/: Usměvavé tváře.:/

Pevný je stůl, pevnější je hora,
co je nejpevnější? Ta člověčí víra.

Pustá je poušť i nebeské dálky,
co je nejpustější? Žít život bez lásky.

Mocná je zbraň, mocnější je právo,
co je nejmocnější? Pravdomluvné slovo.

Velká je zem, šplouchá na ní voda,
co je však největší? Ta lidská svoboda.

Krásný je vzduch

POVÍDEJ

G D G
Povídej, jestli tě má hodně rád víc než já
D G
jestli když večer jdeš spát, ti polibek dá,
Hmi C G
tak jako já, to už je dávno, tak povídej,
D G
hej povídej

Povídej, nechal tě být, vždyť měl tě tak rád,
nebos ho nechala jít, když šel k jiný spát,
tak jako mě, to už je dávno, tak povídej,
hej povídej

Hmi /:G A CG:/ GDGD G Hmi C GDG Hmi
Povídej áááááááá (mezihra) povídej
G A C G
jestli se ti po mně stýská, když jdeš večer spát,
G A C G
jestli když se blýská, nepřestala ses bát.

Povídej – ne já se nevrátím, jdi domů spát,
svou lásku ti vyplatím, víc nemůžu dát,
jak jsem dal dřív, to už je dávno, tak povídej,
hej povídej

NÁHROBNÍ KÁMEN

D Hmi D E
1. Když půjdeš po cestě, kde růže vadnou,
D G D
kde rostou stromy bez listí,
D Hmi D E
pak dojdeš na místo, kde tvý slzy padnou
D G D
na hrob, co nikdo nečistí.

2. Jen starej, rozbitej náhrobní kámen
řekne ti, kdo nemoh už dál.
Tak sepni ruce svý a zašepťej: amen.
Ať jsi tulák nebo král.

Rec: Dřív děvče chodilo s kyticí růží
rozdávat lidem štěstí a svůj smích.
Oči jí maloval sám Bůh černou tuší,
pod jejím krokem hned tál snůh.

3. Všem lidem dávala náručí plnou,
sázela kytky podél cest.
Jednou však zmizela a jako když utne,
přestaly růže náhle kvést.

4. Pak jsem ji uviděl, ubohou vílu,
na zvadlých květech věčně snít.
Všem lidem rozdala svou lásku a sílu,
že sama dál nemohla už žít.

5. Tak jsem jí postavil náhrobní kámen
a čerstvé růže, ty jsem tam dal.
Pak jsem se pomodlil a zašepťal: amen
a svoji píseň, tu jsem jí hrál.

STÍN KATEDRÁL

A D A G D E
Stín katedrál půl nebe bůhví s čím já je je
A D A H₇ E E₇
svůj ideál sen co si dávám zdát.

Z úsměvů šál,dům nebo básní rým je je je
co ti dál mám řekni dárkem dát.

C D G D
Přej si co chceš, zlatý důl nebo věž,
C D G
sladkou sůl, smutný ráj, suchý déšť.

C D G D
Ber tady máš mořskou pláň nebo pláž,
C D E Hmi E₇
hudbu sfér jenom ber se mnou též – je je.

A D A G D E
Můj ideál víš to co já mám rád je je
A D A H₇ D E₇ A
stín katedrál,sen co si k ránu dávám zdát

A D A G D E
Aáááááááááááááááá

Přej si co chceš, zlatý důl nebo věž,
sladkou sůl, smutný ráj, suchý déšť.
Ber tady máš mořskou pláň nebo pláž,
hudbu sfér jenom ber se mnou též – je je.
Můj ideál víš to co já mám rád je je
stín katedrál,sen co si k ránu dávám zdát

H₇ E₇ A
/:ten co se nám bude zdát :/

DRAK OD BÍLÉ SKÁLY

G G D C G
Drak od bílé skály byl kdysi moří král
C G Emi A D
však posledních pár století ten drak by si jen hrál
G D C G
drak od bílé skály je jen dvouhlavý
C G Emi A D G D
však hry zná všechny co jich je neb víc hlav více ví
G D C G
Tam k té bílé skále jednou zbloudil kluk
C G Emi A D
v očích pět let údivů a v rukou vůni luk
G D C G
princezny i krále jmény znal ten kluk
C G Emi A D
a na draky má po kapsách šípy meč i luk
G D C G
drak od bílé skály se chystá s princem rvát
C G Emi A D G D
však princ si cucal prst a řek tak pojd' si draku hrát
G D
Drak od bílé skály

G D C G
Ve hrách přešlo léto z her se skládá svět
C G Emi A D
drak byl loď i kůň i vlak a kluk měl roků pět
G D C G
na přítele čeká drak od bílých skal
C G Emi A D
nezná svět a nezná čas však kluk se mužem stal
G D C G
až půjdeš k bílé skále kde drak čeká léta už
C G Emi A D G D
řekni draku pojd' si hrát ať jsi kluk i když jsi muž
G D C G
Drak od bílé skály byl kdysi moří král
C G Emi A D
však posledních pár století ten drak by si jen hrál
G D C G
drak od bílé skály je jen dvouhlavý
C G Emi A D G D
však hry zná všechny co jich je neb víc hlav více ví

VODÁCKÁ HOLKA

D Emi G A
1. Když vlny se valí a peřeje řvou

D Emi G A
a šutry z nich civí jak sůvy,
D Emi G A

lod' praská a umrlčí zvon bije tmou,
D Emi A D
tak řekni, kdo pomoct ti umí.

Hmi F#mi G D

*: Kdo pádlem jen kmitne a převrátí lod',

Hmi F#mi A D
pak ječí jak staženej z kůže,

Hmi F#mi G D
že ty jseš ta atrapa, ty jseš ten cvok,
E A
co za každý cvaknutí může.

2. Je pěkná jak ráno a voní jak les,
když na dřevo u ohně hrává,
je zrádná jak kočka a věrná jak pes,
ta holka, co při tobě spává.

G Hmi A D

R: Tu vodáckou holku si navěky nech,

G Hmi A D
netop ji, nezaháněj,

Emi Hmi F#mi Hmi
svou víru, svou sílu, svý štěstí i pech,
Emi D E A

svý strachy, svý prachy, svůj poslední dech
D Emi A

jí poctivě odevzdávej

D Emi G A D
a lásku za lásku dávej.

3. Kdo připálí rejži a přesolí čaj,
kdo sůl nechá v posledním kempu,
kdo ráj změní v peklo a peklo zas v ráj,
kdo zná všechny písničky trempů.

*: Kdo přeje ti štěstí a kope ti hrob,
kdo sladce hned šeptá, hned vříská,
a koho bys roztrh' a praštil a kop'
a po kom se celej den stýská.

4. Až vlasy nám odbarví nebeskej král
a vrásky nám počmáraj' kůži,
svý holce dej pusu a řekni "jdem dál"
a na pádlo polož jí růži.

R:

BATTLEDRESS

E G#mi
1. Zapnu vzpomínkovou frézu romantiky battledressů
A E
a najednou je mi šestnáct let,
G#mi
když jsem byl do čundrů janek, dřív, než zpíval Wabi Daněk,
A E
když jsem poznal celtovanej svět.

2. Strašně jsem chtěl, než zestárnu, battledress mít i usárnu,
a pak jsem stál na nádraží i já,
zabalený saky-paky, na sobě tu bundu khaki
s domovenkou "Czechoslovakia".

E G#mi E7 A
R: Silver A, Silver B, pak poslední pozdrav z paluby,
E H7 E
šlapou bačkůrky strachu i holínky záhuby,
G#mi E7 A
právě slét' bílý květ, noc je protržená obálka,
E H7 E
už se k lesům snáší Valčík, Švarc a Opálka.

3. Horečně se potí záda a ruka už stengun skládá,
mercedes se blíží od Břežan,
pak ožehne výbuch zdola pyšný profil protektora,
s kletbou Gabčík odhazuje zbraň.

R: Silver A, Silver B, pak poslední pozdrav z paluby,
šlapou bačkůrky strachu i holínky záhuby,
právě slét' bílý květ, noc je protržená obálka,
už se k lesům snáší Gabčík, Kubiš, Opálka.

4. Půl čtvrté a potom celá, motory zní u kostela,
v kterém sedm stínů tají dech,
už se vojsko staví do řad, Jidášové žijí pořád,
a už salvy duní na schodech.

R: Silver A, Silver B, holky krásněj', válka-neválka,
vzpomínám na ta jména - Bublík, Hrubý, Opálka,
Silver A, Silver B, smrt'ák roztočil už osudí,
it's a long way to Tipperary, kov na spánku zastudí.

Rec: Antropoid ...
Out Distance ...
Tin ...
Bioscop ...
Percentage ...
Zinc ...
Antimony ...

R: Silver A, Silver B, ozvěny stengunů doráží,
Resslovkou kráčím dolů ke smíchovskému nádraží ...

TOULAVÝ BOTY

G D Emi Hmi
1. Každý den dál a dál, vprostřed cesty jako král
C Ami D
chodil tulák, boty starý na nohou,
Emi C
ať byl déšť, *ať byl déšť* nebo mráz, *nebo mráz*,
D G
chodil po těch cestách zas,
Ami Hmi D
cílem byl mu obzor střeťlý s oblohou.
Emi C D G

R: Jeho jméno bylo známý, byl prý přítel mojí mámy,
Ami Hmi C D
a když hrál a zpíval, hlas byl slyšet na několik mil,
Emi C D G
když byl s námi, jen se smál, se mnou si na tuláka hrál,
Ami Hmi D
já bych dal, co mám, za vrácení těch chvil.

2. V jeden krásný letní čas přijít domů měl k nám zas,
avšak celé léto nikdo nepřišel,
a pak pošťák, *a pak pošťák* přijel k nám, *přijel k nám*,
černý dopis předal nám,
a v něm bylo psáno: já rád jsem vás měl.

R:
3. Máma s pláčem řekla mi: už nepřijde za námi,
byl to otec tvůj a hodně rád tě měl,
od tý doby, *od tý doby* touhu mám, *touhu mám*
po horách se toulat sám,
boty toulavý jak táta mít bych chtěl.

R: G D Emi Hmi C Ami D G

TRUBADŮRSKÁ

- Ami Emi Ami
1. Od hradu ke hradu putujem,
C G E⁷
zpíváme a holky muchlujem.
Ami Ami/G Fmaj⁷ Fmaj⁷/F#
[: Dřív jinam nejedem,
Ami Emi Ami
dokud tu poslední nesvedem. :]
2. Kytary nikdy nám neladí,
naše písne spíš koptnou než pohladí,
[: nakopnou zadnice
ctihodných měšťanů z radnice. :]
G C Emi⁷/H Ami Ami/G
R: Hop hej, je veselo,
Fmaj⁷ D⁹/F# G
pan kníže pozval kejklíře,
C Emi⁷/H Ami Ami/G
hop hej, je veselo,
Fmaj⁷ Emi Ami
dnes vítání jsme hosti.
G C Emi⁷/H Ami Ami/G
Hop hej, je veselo,
Fmaj⁷ D⁹/F# G
ač nedali nám talíře,
C Emi⁷/H Ami Ami/G
hop hej, je veselo,
Fmaj⁷ Emi Ami
pod stůl nám hážou kosti.
3. Nemáme způsoby knížecí,
nikdy jsme nejedli telecí,
[: spáváme na seně,
proto vidíme život tak zkresleně. :]
4. A doufáme, že lidi pochopí,
že pletou si na sebe konopí,
[: že hnojou zaživa,
když brečí v hospodě u piva. :]
R:
5. Ale jako bys lil vodu přes cedník,
je z tebe nakonec mučedník,
[: čekaj' tě ovace
a potom veřejná kremace. :]
6. Rozdělej' pod náma ohýnky
a jsou z toho lidové dožínky.
Kdo to je tam u kůlu,
ale příliš si otvíral papulu.
Kdo to je tam u kůlu,
borec, za nás si otvíral papulu.
R:
7.=1.
8. To radši zaživa do hrobu,
než pověsit kytaru na skobu
a v hospodě znuděně čekat ...

ANDEĚL

- C Ami C G⁷
1. Z rozmlácenýho kostela v krabici s kusem mýdla
C Ami C G⁷ C
přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla,
Ami C G⁷
díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému,
C Ami C G⁷ C
tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.
C Ami C G⁷
R: A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,
C Ami C G⁷
aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,
C Ami G⁷ C Ami G⁷(F) (G) C
co mě čeká a nemine, co mě čeká a nemine.
2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorující ptáky,
debatující o Bohu a hraní na vojáky,
do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.
R:
3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice,
a tak jsem pozbyl anděla, on oknem odletěl mi,
však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy.
R:

Seznam písniček:

Anděl
Battledress
Drak od Bílé skály
Modrá
Mravenčí ukolébavka
Náhrobní kámen
Náměšť
Podzimní zpráva
Povídej
Stín katedrál
Toulavý boty
Trubadúrská
Vodácká holka
Žížaličky